

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Lucie Trejbalové a soudců Mgr. Karolíny Tylové, LL.M. a Mgr. Zdeňka Macháčka ve věci

žalobce: XX, narozený dne XX
bytem XX
zastoupen advokátkou JUDr. Ivanou Weberovou
sídlem V Aleji 23, 466 01 Jablonec nad Nisou

proti

žalovanému: **Státní pozemkový úřad**
sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 4. 2018, č. j. SPU 131704/2018

takto:

- I. Žaloba proti rozhodnutí Státního pozemkového úřadu ze dne 11. 4. 2018, č. j. SPU 131704/2018, se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se domáhá zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání a potvrzeno rozhodnutí Státního pozemkového úřadu, Krajského pozemkového úřadu pro Liberecký kraj, pobočka Liberec (dále jen „krajský pozemkový úřad“) ze dne 13. 2. 2018, č. j. SPU 058673/2018/Mač. Uvedeným rozhodnutím krajský pozemkový úřad rozhodl podle § 100 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, že se na žádost žalobce neobnovuje řízení ve věci komplexních pozemkových úprav (dále jen „KoPÚ“) v k. ú. P. ukončené rozhodnutím ze dne 18. 8. 2015, č. j. SPU 270654/2015, které nabylo právní moci dne 8. 9. 2015.
2. Krajský pozemkový úřad v rozhodnutí konstatoval, že pozemky st. p. č. [XX], st. p. č. [XX] a st. p. č. [XX] ve vlastnictví rodiny [XX], na kterých se nacházejí domy č. p. [XX], č. p. [XX] a č. p. [XX], se v době řízení o KoPÚ nacházely mimo obvod KoPÚ, a proto nemohl být řešen přístup k těmto pozemkům. Při zjišťování průběhu hranic pozemků na obvodu KoPÚ se nevyskytnul žádný vlastník, který by s vyšetřenými hranicemi nesouhlasil, souhlas vyjádřili i [XX], jak dokládají podpisy v soupisech nemovitostí ze dne 15. 5. 2012. Před vyhotovením návrhu KoPÚ byl zpracován plán společných zařízení, který byl schválen sborem zástupců a následně schválen usnesením obecního zastupitelstva. Cesta na p. p. č. [XX] byla vyhodnocena jako nevyužívaná a z hlediska přístupnosti pozemků v obvodu KoPÚ nepotřebná, proto s ní nebylo při zpracování plánu společných zařízení počítáno. V novém návrhu pozemků byla část původního pozemku p. p. č. [XX] ve vlastnictví obce [XX] přisluočena k novým parcelám p. p. č. [XX] a p. p. č. [XX] ve vlastnictví rodiny [XX]. Návrh nového uspořádání pozemků byl všemi vlastníky podepsán, dne 16. 1. 2015 vydala pobočka krajského pozemkového úřadu rozhodnutí o schválení návrhu KoPÚ č. j. SPU 427365/2014, které nabylo právní moci dne 24. 2. 2015. V návaznosti na toto rozhodnutí vydala dne 18. 8. 2015 pobočka krajského pozemkového úřadu rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv č. j. SPU 270654/2015, které nabylo právní moci dne 8. 9. 2015, a výsledky KoPÚ byly zapsány do katastru nemovitostí ke dni 8. 9. 2015. Podnět starostky obce [XX] k provedení přezkumného řízení byl odmítnut, žalovaný dospěl k závěru, že při vydání rozhodnutí o schválení návrhu KoPÚ nebyl porušen zákon. Žádost žalobce ze dne 18. 1. 2018 o obnovu řízení o KoPÚ krajský pozemkový úřad vyhodnotil jako nedůvodnou. Pokud žalobce žádost zdůvodnil rozhodnutím Magistrátu města Jablonec nad Nisou, odboru stavebního a životního prostředí, oddělení dopravní a silniční, ze dne 31. 10. 2016, č. j. 1715/2016/ODS/PDS/ZUK, potvrzeným rozhodnutím odboru dopravy Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 20. 7. 2017, č. j. OD779/2017 KULK 47322/2017/280.9/DV, kterým bylo podle § 142 odst. 1 správního řádu rozhodnuto, že na částech pozemků p. p. č. [XX] a [XX] (v rozsahu původního pozemku č. [XX]) v k. ú. [XX] se nachází veřejně přístupná účelová komunikace a tento stav trvá od nepaměti, jedná se o důkaz, který nemohl existovat v době vydání rozhodnutí pobočky o výměně nebo přechodu vlastnických práv. Konstatování, že tento stav trvá od nepaměti, nemůže

nahradiť vydání příslušného rozhodnutí až po nabytí právní moci rozhodnutí o schválení návrhu a rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv. Nevyšly tedy najevo žádné nové skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník,

jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit. Krajský pozemkový úřad dodal,

že aplikace § 100 správního řádu je vázána na žádost podanou účastníkem řízení, proto nemohlo být žádosti o obnovu řízení vyhověno. Otázka účastenství žalobce v řízení o pozemkových úpravách měla být na základě jeho podnětu řešena v době, kdy bylo řízení o pozemkových úpravách v aktivním stavu.

3. Žalobcovu odvolání žalovaný zamítnul napadeným rozhodnutím. Žalovaný ve shodě s krajským pozemkovým úřadem dovodil, že rozhodnutí, která žalobce jako důkazy předložil, v době vydání ani jednoho rozhodnutí pobočky krajského pozemkového úřadu neexistovala. Proto nebyly naplněny podmínky podle § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu. K rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou o deklaraci veřejně přístupné účelové komunikaci žalovaný uvedl, že vymezení času slovním spojením „a tento právní stav trvá od nepaměti“ představuje neurčitý časový rozsah, který může být vykládán subjektivně a účelově. Žalovaný dále konstatoval,

že v žádosti o obnovu řízení, v odvolání i v prvostupňovém rozhodnutí bylo uvedeno, že žalobce nebyl účastníkem řízení o KoPÚ, proto nelze na jeho žádost na obnovu řízení pohlížet jako

na žádost podanou v souladu s § 100 odst. 1 správního řádu. Žalovaný odkázal na rozhodnutí pobočky krajského pozemkového úřadu o schválení návrhu KoPÚ, ze kterého vyplývá,

že s návrhem nového uspořádání souhlasili vlastníci 100 % výměry pozemků, které byly řešeny v pozemkových úpravách. Cílem pozemkových úprav pak není zajištění zpřístupnění pozemku s rodinnými domy. K námitce, že měl být žalobce považován za účastníka řízení o KoPÚ, protože je vlastníkem pozemků sousedících s obvodem KoPÚ, žalovaný odkázal na § 5 odst. 1 písm. a) zákona č. 139/2002 Sb., o pozemkových úpravách a pozemkových úradech a o změně zákon č. 229/1991 Sb., o úpravě vlastnických vztahů k půdě a jinému zemědělskému majetku (dále jen „zákon o pozemkových úpravách“), a dodal, že má-li žalobce má za to, že došlo k porušení uvedeného ustanovení zákona, nápravu nelze požadovat obnovou řízení, ale v rámci přezkumného řízení podle § 94 a násl. správního řádu, lhůta pro zahájení takového řízení však v dané věci marně uplynula. V této souvislosti žalovaný poukázal na sdělení žalovaného ze dne 25. 2. 2016, kterým nebyl shledán důvodným podnět k zahájení přezkumného řízení. Žalovaný dále uvedl, že rozhodnutí ve věci KoPÚ byla doručována veřejnými vyhláškami, přestože žalobce nebyl veden jako účastník řízení, měl možnost se tímto způsobem s vydanými rozhodnutími seznámit. Žalovaný uzavřel, že rozhodnutí prvostupňového správního orgánu bylo vydáno v souladu se správním řádem.

II. Žaloba

4. Ve včasné žalobě žalobce předeslal, že správní orgány svoje rozhodnutí opřely o argument, že v době původního rozhodování o pozemkových úpravách neexistoval důkaz, o který žalobce návrh na obnovu řízení opřel, a to rozhodnutí Magistrátu města Jablonec nad Nisou ze dne

31. 10. 2016 ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje ze dne 20. 7. 2017, kterým bylo rozhodnuto, že na částech pozemků p. p. č. [XX] a [XX] (v rozsahu původního pozemku č. [XX]) v k. ú. P. se nachází veřejně přístupná účelová komunikace a tento stav trvá od nepaměti. Podle žalobce je problém v tom, že v době, kdy bylo řízení o pozemkových úpravách vedeno, o tomto řízení nevěděl. Správním orgánům ovšem muselo být

zřejmé, že účastníkem měl být jako vlastník sousedního pozemku, na němž se nacházel jeho rodinný dům, neboť byl pozemkovými úpravami ve svých právech dotčen. Obecní pozemek,

na kterém se nachází příjezdová cesta k jeho domu, totiž přešel do vlastnictví soukromé osoby, která znemožňuje přístup na komunikaci, ani ji náležitě neupravuje a neudržuje. Podle žalobce byly podmínky § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu splněny, neboť zde veřejně přístupná účelová komunikace existovala již v době vydání rozhodnutí pobočky krajského pozemkového úřadu, ale žalobce tuto skutečnost nemohl uplatnit, protože nebylo vydáno pravomocné deklaratorní rozhodnutí.

5. Za nesprávnou označil žalobce argumentaci týkající se vymezení pozemkových úprav a účastenství vlastníků pozemků podle § 5 odst. 1 písm. a) zákona o pozemkových úpravách. Podle názoru žalobce je nespravedlivé, aby byl pozemkovými úpravami opomenut dosavadní pokojný stav existence veřejně přístupných komunikací a došlo k zamezení přístupu vlastníků okolních pozemků k jejich nemovitostem. Kromě toho by neměly být pozemkové úpravy prováděny v intravilánu obce, k čemuž v daném případě došlo. Žalobce byl přímo dotčen na svém vlastnickém právu, neboť převedením komunikace do soukromého vlastnictví byla snížena hodnota jeho nemovitostí.
6. Z důvodu nezákonnosti žalobce navrhoval, aby soud zrušil jak rozhodnutí žalovaného, tak rozhodnutí krajského pozemkového úřadu a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení a žalobci přiznal právo na náhradu nákladů řízení.

III. Vyjádření žalovaného

7. V úvodu písemného vyjádření k žalobě žalovaný stručně shrnul průběh řízení o KoPÚ. Připomenul, že rozhodnutím ze dne 16. 1. 2015 byl schválen návrh nového uspořádání pozemků, následně bylo dne 18. 8. 2015 vydáno rozhodnutí o výměně nebo přechodu vlastnických práv, zrušení věcného břemene a určení výše úhrady a lhůty, toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 8. 9. 2015.
8. Podle žalovaného nebyly naplněny podmínky § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, protože důkazy, které předložil žalobce, v době vydání ani jednoho z výše uvedených rozhodnutí neexistovaly. Nebyla splněna podmínka § 100 odst. 1 správního řádu, která stanoví, že se řízení obnoví na základě žádosti účastníka řízení, žalobce účastníkem řízení o KoPÚ nebyl. Žalovaný dále odkázal na spisovou dokumentaci ke zjišťování průběhu hranic pozemků, uvedl, že při zjišťování průběhu hranic pozemků všichni vlastníci s určením hranic souhlasili, což doložili podpisy v soupisech nemovitostí.

9. Žalovaný doplnil, že podle údajů katastru nemovitostí se dům č. p. [XX] nachází na st. p. č. [XX] (pozemek p. č. [XX]), vlastníky jsou [XX] a [XX], bytem [XX]. Dům č. p. [XX] se nachází na st. p. č. [XX] (pozemek p. č. [XX]), vlastníky jsou každý jednou polovinou [XX] a [XX], bytem [XX]. Podle náčrtu zjišťování hranic p. č. [XX] a protokolu o zjišťování hranic pozemků pro pozemek [XX] p. [XX] č. [XX] se zjištěným průběhem a označením hranice KoPÚ v terénu souhlasili všichni vlastníci nemovitostí, včetně [XX]. Z grafických podkladů vyplývá, že v době zjišťování hranic pozemků nebyla na pozemku p. č. [XX] evidována žádná stavba a pozemky p. č. [XX], st. [XX], st. [XX] a st. [XX] neexistovaly a vlastníci vedení na LV č. [XX] a LV č. [XX] neměli k průběhu hranic žádné připomínky, se stanoveným obvodem KoPÚ souhlasili. K vytvoření [XX] pozemku p. č. [XX] a ke stavbě rodinných domů č. p. [XX], [XX] a [XX] došlo až po zjišťování hranic pozemků KoPÚ. Námitce, že během stavby rodinných domů nebylo zajištěno jejich zpřístupnění, nelze přisvědčit, protože výstavba rodinných domů nesouvisí s řízením o KoPÚ. V katastru nemovitostí ode dne 8. 9. 2015 existuje neodvolatelně nový stav vzniklý zápisem rozhodnutí pobočky krajského pozemkového úřadu ze dne 18. 8. 2015, nabytím právní moci tohoto rozhodnutí se stal platným obnovený katastrální operát a řízení o KoPÚ bylo ukončeno. Zrušením rozhodnutí pobočky ze dne 18. 8. 2015, kterého se žalobce domáhá, by mohla vzniknout ostatním účastníkům řízení újma zásahem do práv nabytých v dobré víře.

IV. Posouzení věci krajským soudem

10. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení dle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích žalobních bodů, kterými je v duchu dispoziční zásady, jíž je správní soudnictví ovládáno, vázán, vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu, v souladu s § 75 odst. 1, odst. 2 s. ř. s.
11. Napadeným rozhodnutím ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím nebyla povolena obnova původního řízení o KoPÚ v k. ú. [XX]. Důvodem obnovy řízení podle žalobce byla existence veřejně přístupné účelové komunikace, která byla deklarována rozhodnutím Magistrátu města Jablonec nad Nisou ve spojení s rozhodnutím Krajského úřadu Libereckého kraje, přičemž žalobce byl jako účastník řízení o KoPÚ opomenut a nemohl schválení pozemkových úprav na pozemku, kde se tato přístupová cesta nachází, napadnout.
12. Soud v řízení, jehož předmětem je rozhodnutí, kterým nebylo vyhověno žalobcově návrhu na obnovu tohoto řízení, není oprávněn zkoumat, zda v řízení o KoPÚ došlo k nějakým procesním pochybením či nezákonnostem a věcným nesprávnostem. Proto se soud vůbec nemůže vyjadřovat k otázkám, zda KoPÚ mohly být prováděny v intravilánu obce, zda mohlo dojít ke sloučení obecního pozemku s komunikací do pozemkových parcel ve vlastnictví soukromých osob, zda byl žalobce dotčen na vlastnických právech poklesem hodnoty jeho nemovitostí, atd. Soud se může zabývat pouze tím, zda byly splněny zákonné podmínky pro povolení obnovy řízení.

13. Podmínky pro obnovu řízení jsou upraveny v ustanovení § 100 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu. Podle § 100 odst. 1 správního řádu řízení se před správním orgánem ukončené pravomocným rozhodnutím ve věci se na žádost účastníka obnoví, jestliže
- a) vyšly najevo dříve neznámé skutečnosti nebo důkazy, které existovaly v době původního řízení a které účastník, jemuž jsou ku prospěchu, nemohl v původním řízení uplatnit, anebo se provedené důkazy ukázaly nepravdivými, nebo
- b) bylo zrušeno či změněno rozhodnutí, které bylo podkladem rozhodnutí vydaného v řízení, které má být obnoveno,
- a pokud tyto skutečnosti, důkazy nebo rozhodnutí mohou odůvodňovat jiné řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování.
14. Odst. 2 cit. ustanovení pak upravuje subjektivní a objektivní lhůtu pro podání žádosti o obnovu řízení. Účastník může podat žádost o obnovu řízení u kteréhokoliv správního orgánu, který ve věci rozhodoval, a to do 3 měsíců ode dne, kdy se o důvodu obnovy řízení dozvěděl, nejpozději však do 3 let ode dne právní moci rozhodnutí. Dále platí, že obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. O obnově řízení rozhoduje správní orgán, který ve věci rozhodl v posledním stupni.
15. Zásadně platí, že obnova řízení slouží k nápravě skutkových omylů, k nimž došlo v původním správním řízení, nikoli k nápravě procesních pochybení či jiných nezákonností. Institut obnovy řízení není vyhrazen pro případy, kdy byla nesprávným postupem správního orgánu účastníku řízení odňata možnost účastnit se řízení, a tedy k věci uvádět rozhodné skutečnosti (srov. rozsudek Krajského soudu ze dne 18. 3. 2009, č. j. 30 Ca 173/2007-57). Takový důvod obnovy řízení připouští výslovně § 62 odst. 1 písm. c) zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení, který byl s účinností od 1. 1. 2006 nahrazen správním řádem. Nový správní řád již tento důvod obnovy řízení nezná. Z důvodové zprávy k novému správnímu řádu vyplývá, že úmyslem zákonodárce bylo redukovat důvody obnovy, pro něž by bylo možné vést přezkumné řízení (srov. též VEDRAL, J. Správní řád. Komentář. Praha: Bova Polygon, 2006, s. 595 an.). Je třeba připustit, že tzv. opomenutý účastník řízení může dát pouze podnět k provedení přezkumného řízení, na jeho vyřízení a zahájení přezkumného řízení nemá právní nárok. Ovšem ten, s nímž správní orgán v řízení nejednal jako s účastníkem řízení, má možnost brojit proti takovému nesprávnému procesnímu postupu odvoláním. Pokud odvolání podá tzv. opomenutý účastník, je odvolací orgán povinen otázku jeho účastenství řešit jako prvořadou. Přitom dle § 100 odst. 2 věta druhá správního řádu platí, že obnovy řízení se nemůže domáhat ten, kdo mohl důvod obnovy uplatnit v odvolacím řízení. Právě uvedené skutečnosti pominul rozsudek Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 8. 4. 2019, č. j. 15 A 243/2017-56, s jehož závěry se zdejší soud proto nemohl ztotožnit.
16. Ze shora uvedené argumentace tedy soud ve shodě se správními orgány dovozuje, že žalobcově žádosti o obnovu řízení nemohlo být ve smyslu § 100 odst. 1 správního řádu vyhověno již proto, že nebyl účastníkem řízení o KoPÚ (ve smyslu, že s ním jako s účastníkem řízení, o jehož obnovu žádá, nebylo jednáno). Lze dodat, že opačným výkladem by došlo k prolomení maximální lhůty 1 roku, která je ustanovením § 84 odst. 1 správního řádu dána účastníku správního řízení, jemuž nebylo oznámeno rozhodnutí správním orgánem,

tj. také opomenutému účastníku (nejedná-li se o účastníka ve smyslu § 27 odst. 1 správního řádu), k podání odvolání.

A rovněž k obcházení maximální lhůty 1 roku od právní moci rozhodnutí ve věci, v níž lze v souladu s § 96 odst. 1 správního řádu zahájit přezkumné řízení k nápravě nesouladu rozhodnutí s právními předpisy.

17. Již proto správní orgány rozhodly o nepovolení obnovy řízení o KoPÚ v souladu se zákonem. Nebylo tak na místě, aby se soud zabýval naplněním dalších podmínek pro povolení obnovy řízení, tj. existencí nových dříve neznámých skutečností či důkazů, které žalobce nemohl uplatnit, protože nebyl účastníkem řízení o KoPÚ, a poměřováním újmy účastníků řízení o KoPÚ, kteří nabyli práva z rozhodnutí pobočky krajského pozemkového úřadu v dobré víře.

V. Závěr a náklady řízení

18. Z uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba je nedůvodná, podmínky pro povolení obnovy řízení o KoPÚ v k. ú. P. splněny nebyly. Žalobu proto zamítnul postupem podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
19. Ve věci soud rozhodoval, aniž nařídil ústní jednání, v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., za presumovaného souhlasu žalobce i žalovaného.
20. Podle § 60 odst. 1 věta první s. ř. s. *účastník, který měl ve věci plný úspěch, má právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl.* Žalobce nebyl ve věci úspěšný, úspěšný žalovaný správní orgán náhradu nákladů řízení nežádal, ostatně mu ani žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, soud proto vyslovil, že žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty

na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 10. květen 2019.

Mgr. Lucie Trejbalová
předsedkyně senátu